

ningsprocesser, at der typisk kun opholder sig personer i disse lokaler i forbindelse med fyldning og tømning samt i forbindelse med kortvarig inspektion under processen.

Opvarmning af lokaler, der også benyttes som lagerlokaler, hvor opvarmningen ikke udelukkende er en del af forarbejdningen, skal fortsat betragtes som rumopvarmning.

Normalt vil opvarmningen af produktionslokaler altid kunne siges at være en forudsætning for, at produktion kan foregå. Dette skyldes såvel arbejdsmiljømæssige som produktionstekniske årsager. Der foreslås derfor ingen ændringer for disse produktionslokaler, hvor opvarmningen ikke udelukkende er en del af varefremstillingen i form af, at varen ændrer karakter som følge af varmpåvirkninger. Et sådant forbrug vil fortsat blive beskattet som rumvarme.

De rum, som foreslås klassificeret som procesanlæg, er således populært sagt rum, der i et mindre format ville kunne være udformet som et procesanlæg på fire ben.

Til nr. 12

Generelt er det en betingelse for tilbagebetaling af afgiften vedrørende varmt vand, at det direkte er medgået i selve produktionen af en vare, som afsættes. Derfor ydes der generelt ikke tilbagebetaling i forbindelse med forbrug, der er knyttet til leverancer af ydelser. Dette sikrer blandt andet, at almindelig rengøring ikke berettiger til godtgørelse af energiafgifterne.

Det har imidlertid vist sig, at visse ydelser, der i et vist omfang er i konkurrence med varefremstilling, belastes relativt hårdt. Derfor foreslås det, at vask af genbrugsemballage og tekstilvaskeriernes energiforbrug til vask, tørring, rulning mm. beskattes som procesenergi. Vask af genbrugsemballage er i konkurrence med fremstilling af engangsemballage, ligesom vaskeriernes udlejning af håndklæder mm. er i konkurrence med fremstilling af engangsartikler.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på det grundliggende princip om, at der ikke ydes tilbagebetaling af afgiften vedr. varmt vand til rengøring. Der vil fortsat ikke kunne ydes tilbagebetaling af vask af driftsmidler, herunder vogne og kasser, der udelukkende bruges internt i virksomheden, og som således ikke har karakter af transport- eller salgsemballage. De emballagetyper, der er omfattet af forslaget, er f.eks. kødkasser, fiskekasser og brødkasser, der i vid udstrækning anvendes ved vareudveksling mellem virksomheder.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring af en henvisning som følge af forslaget under nr. 10.

Til nr. 14

Med hensyn til fordeling af energi brugt til på den ene side proces og på den anden side rumvarme og varmt vand, foreslås det, at en m²-afgift også kan erstatte rumvarmeafgiften, når der er tale om større rum, samt at varmtvandsforbruget fra tappesteder med begrænset anvendelse kan fastsættes uden brug af direkte måling.

Typisk svarer opdelingen mellem proces og rumvarme til fordelingen mellem el og brændselsforbrug. Derfor vil hele brændselsforbruget som regel blive beskattet som rumvarme. I en række virksomheder forsyner samme kedel imidlertid både virksomheden med rumvarme og procesvarme.

I sådanne tilfælde kan der ydes en forholdsmæssig godtgørelse, når en fordeling kan opgøres. Fordelingen baseres på målinger af energiforbruget. For rum under 100 m² er der dog mulighed for at betale en standardafgift på 8 kr. pr. m². For varmtvandshaner er der ingen standardsats.

Kan der ikke foretages en fordeling, er udgangspunktet, at hele forbruget beskattes som rumvarme.

I 1997 var der dog forskellige muligheder for dispensation fra målerkravet. Det foreslås nu, at der generelt kan anvendes standardsatser, når de anvendte standarder utvivlsomt medfører mindst den samme afgiftsbelastning som en egentlig måling. Konkret foreslås, at virksomhederne kan vælge mellem en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned eller direkte måling for lokaler, hvor en faktisk måling i givet fald højst ville medføre en afgift, der svarer til m²afgiften.

Herved bliver afgiftsbelastningen opgjort efter standard generelt højere end afgiften opgjort ved måling. Forslaget indebærer således, at virksomhederne automatisk foretager en afvejning mellem måleomkostninger og afgiftsbetaling. Virksomhederne vil således bruge standarderne i de tilfælde, hvor afgiftsbesparelsen ved måling er mindre end måleomkostningerne.

Er der til opvarmningen medgået brændsler, som der ikke er ydet fuld tilbagebetaling for, kan afgiften af disse brændsler modregnes i standardbetalingen.

For varmtvandshaner vil der ikke på samme måde kunne fastsættes meningsfulde standarder, idet forbruget kan variere fra stort set ingenting til hele energiforbruget. Som udgangspunkt skal forbruget fra varmtvandshaner derfor fortsat opgøres efter måler.